Πωλεῖται διὰ τοῦ Πρακτορείου Λεπτὰ 10

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		Ἐξωτερικοῦ:	
Ἐτησία. . . .	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. χρ. 10,—
Ἑξάμηνος. .	» 4,50	Ἑξάμηνος »	» 5,50
Τρίμηνος. . .	» 2,50	Τρίμηνος »	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος | *Ἐν Ἀθήναις, 22 Μαΐου 1910* | *Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 25*

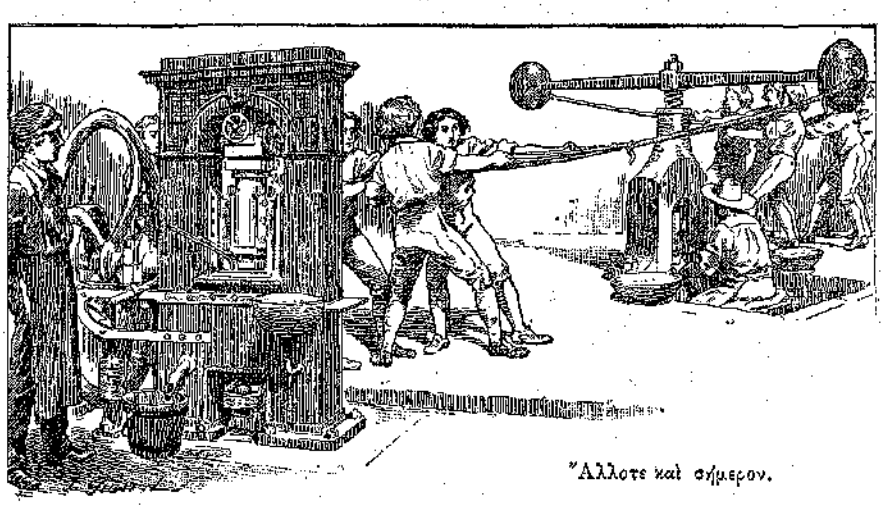

Ἄλλοτε καὶ σήμερον.

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΠΩΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Διὰ νὰ μάθωμεν πῶς κατασκευάζονται τὰ νομίσματα, πρέπει νὰ κάμωμεν μαζὶ ἕνα ταξειδάκι ὡς.... τὸ Παρίσι. Διότι ἐκεῖ ὑπάρχει τὸ μεγαλήτερον Νομισματοκοπεῖον τοῦ κόσμου. Εἶνε μεγαλοπρεπὲς καὶ ὡραῖον οἰκοδόμημα παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Σηκουάνα, τὸ ὁποῖον ἀνηγέρθη τῷ 1771. Καὶ ἀπὸ τὰς μηχανάς του ἐξέρχονται σήμερον ὄχι μόνον ὅλα τὰ χρυσᾶ, ἀργυρᾶ, χάλκινα καὶ νικέλινα νομίσματα, ποῦ κυκλοφοροῦν εἰς τὴν Γαλλίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ νομίσματα πολλῶν ἄλλων κρατῶν, τὰ ὁποῖα προτιμοῦν τὸ ἀρχαῖον αὐτὸ καὶ τέλειον ἐργοστάσιον. Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γερμανία ἔχουν νομισματοκοπεῖα ἰδικά των. Ἡ Ἑλλὰς ὅμως, ἡ Ρωσσία, ἡ Πορτογαλία, ἡ Χιλῆ, ἡ Γουατεμάλα, τὸ Μαρόκον, ἡ Αἰθιοπία, ἡ Βενεζουέλα κλπ.κλπ. κάμνουν τὰς παραγγελίας των εἰς τὸ Παρίσι. Μόνη ἡ Ρωσσία, ἀπὸ τὸ 1896 ἕως τὸ 1899, ἔκοψεν ἐκεῖ 82 ἑκατομμύρια χρυσῶν νομισμάτων, ἀντιπροσωπεύοντα ποσὸν 190 ἑκατομμυρίων φράγκων. Καὶ τὰ νέα ἑλληνικὰ νομίσματα, τὰ ὁποῖα ἐσχεδιάσθησαν εἰς τὰς Ἀθήνας, — λέγονται δὲ ὡραιότατα, — παρηγγέλθησαν καὶ κατασκευάζονται ὁλονὲν εἰς τὸ ὀνομαστὸν ἐργοστάσιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπισκεφθῶμεν.

Τὸ Νομισματοκοπεῖον τῶν Παρισίων — ἀληθινὸν ἄντρον τοῦ Πλούτου, ὅπου ὁ χρυσὸς ρέει κυριολεκτικῶς, — λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὴν ἐγγύησιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Νομίσματα, μετάλλια ἢ νομισματόσημα, ἀπὸ τῶν χρυσῶν μέχρι τῶν νικελίνων, κατασκευάζονται μὲ τὸν ἴδιον τρόπον, μὲ τὴν ἰδίαν μέθοδον.

* * *

Καὶ ἐν πρώτοις βλέπομεν τὰ κράματα τῶν μετάλλων, προετοιμασμένα ἐκ τῶν προτέρων εἰς βώλους, τοποθετημένους, ἠριθμημένους καὶ δοκιμασμένους, πρὶν περάσουν εἰς τὸ χωνευτήριον.

Εἰς τὴν παρακειμένην αἴθουσαν πολυάριθμοι ἐργάται ἡμίγυμνοι, ἔχοντες προφυλαγμένας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς βραχίονας μὲ δέρματα χονδρά, χύνουν τοὺς προετοιμασμένους αὐτοὺς βόλους. Τοὺς βάζουν μέσα εἰς εἰδικὰ δοχεῖα, ὁμοιάζοντα μὲ χύτρας, καὶ τοὺς φουρνίζουν εἰς μίαν κάμινον, τῆς ὁποίας ἡ ὑψηλὴ θερμοκρασία τὰναλύει ἐντὸς ὀλίγου. Ἐκεῖθεν τὸ ἀναλελυμένον μέταλλον, ρυαξ ἀκτινοβολῶν καὶ ἀπαστράπτων, χύνεται μέσα εἰς τύπους ἢ καλούπια, τὰ ὁποῖα τὸ μεταβάλλουν εἰς ράβδους, εἰς μακροὺς κυλίνδρους, μήκους καὶ πάχους ὡρισμένου ἐκ τῶν προτέρων διὰ κάθε εἶδος νομίσματος.

Οἱ κύλινδροι αὐτοὶ τοῦ μετάλλου λειαίνονται εἰς ἄλλο μηχάνημα, καὶ κατόπιν περνοῦν εἰς ἄλλο, τὸ ὁποῖον, μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα, ἀλλὰ καὶ μὲ θαυμασίαν ἀκρίβειαν, τοὺς κόπτει εἰς μικροὺς δίσκους, ἔχοντας περίπου τὸ πάχος τῶν νομισμάτων, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ κατασκευασθοῦν ἐξ αὐτῶν. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ δίσκοι διέρχονται κατόπιν ἀπὸ ἓν ἄλλο μηχάνημα, λεπτότατον, τὸ ὁποῖον ἐξελέγχει τὴν διάμετρον καὶ τὸ βάρος των. Αὐτομάτως οἱ δίσκοι χωρίζονται καὶ πίπτουν εἰς τρία κιβώτια: εἰς τὸ πρῶτον

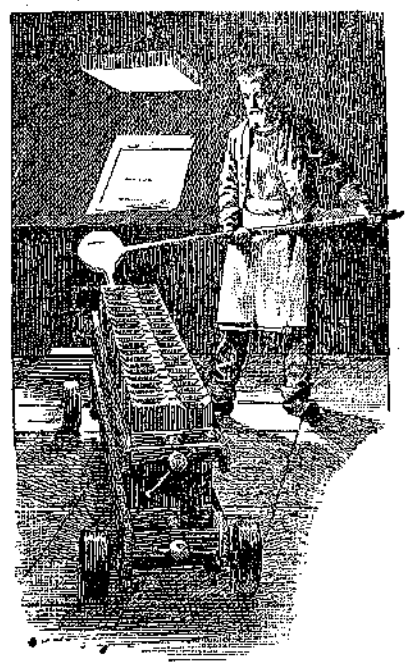

Τὸ χυτήριον τοῦ Νομισματοκοπείου τῶν Παρισίων.

ὅσοι εἶνε κανονικοί· εἰς τὸ δεύτερον ὅσοι εἶνε βαρύτεροι, καὶ εἰς τὸ τρίτον ὅσοι εἶνε ἐλαφρότεροι τοῦ πρέποντος.

Οἱ ἐλαφρότεροι θὰ ξαναχυθοῦν· οἱ βαρύτεροι θὰ λιμαρισθοῦν, ἕως νὰποκτήσουν τὸ πρέπον βάρος· καὶ ἀφοῦ γίνουν καὶ αὐτοὶ κανονικοὶ ὡς οἱ ἄλλοι, θὰ κτυπηθοῦν καὶ θὰ λάβουν πλέον τὸν ὁριστικὸν τύπον τοῦ νομίσματος. Πρὸς τοῦτο εἰςέρχονται ὅλοι εἰς ἓν ἄλλο αὐτόματον μηχάνημα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξέρχονται πλέον ὡς τέλεια νομίσματα ἢ ὡς ἔργα τέχνης. Διότι εἰς τὸ Νομισματοκοπεῖον τῶν Παρισίων δὲν κατασκευάζονται μόνον κοινὰ τάλληρα καὶ εἰκοσάφραγκα, ἀλλὰ καὶ μετάλλια ἀναμνηστικά, πολλὰ τῶν ὁποίων εἶνε ἀριστουργήματα χαρακτικῆς.

* * *

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ρόγχου τῶν ποικίλων μηχανημάτων, ἀντηχεῖ ὁ αἰώνιος κροταλισμὸς τῆς βροχῆς ἐκείνης τοῦ χρυσοῦ, τοῦ ἀργύρου, τοῦ χαλκοῦ, τοῦ νικέλ, τῶν τελείων νομισμάτων τὰ ὁποῖα πίπτουν ἀπὸ τὸ τελευταῖον μηχάνημα. Καὶ ἐδῶ ἀληθῶς εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ θαυμάσῃ τὰς προόδους τῆς βιομηχανίας, ἡ ὁποία ἐπολλαπλασίασε τὰς δυνάμεις της ὀλιγοστεύσασα τὸν κόπον τοῦ ἀνθρώπου. Μία μηχανὴ τῳόντι, ἡ ὁποία διὰ νὰ λειτουργήσῃ σήμερον δὲν ἀπαιτεῖ παρὰ ἕνα μόνον ἐργάτην, πιέζοντα κάθε τόσον ἓν κομβίον, ἀπησχόλει ἄλλοτε ὁλόκληρον ἐπιτελεῖον. Εἰς τὸ Νομισματοκοπεῖον ἐπιδεικνύεται ἀκόμη ἓν μηχάνημα τῆς ἐποχῆς τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ', εἰς τὸ ὁποῖον ἔζευγνύοντο ὀκτὼ εὔρωστοι ἄνδρες ἢ δύο καλοὶ ἵπποι. Σήμερον ἡ κινητήριος δύναμις εἶνε ὁ ἀτμὸς καὶ ὁ ἠλεκτρισμός. Ἰδέτε εἰς τὴν πρώτην εἰκόνα τὸ σημερινὸν μηχάνημα. Εἷς ἐργάτης μόνον τὸ ἐπιβλέπει.

Διὰ νὰ κρίνετε τώρα περὶ τῆς κολοσσιαίας ἐργασίας ἡ ὁποία ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ Νομισματοκοπεῖον, ἰδοὺ μερικοὶ κολοσσιαῖοι ἀριθμοί: Τὸ ἔτος 1892 ἐξετελέσθησαν παραγγελίαι 137 ἑκατομμυρίων διαφόρων νομισμάτων, ἀξίας 97 ἑκατομμυρίων φράγκων. Τὸ δὲ 1897, 111 περίπου ἑκατομμύρια νομισμάτων ἀντεπροσώπευσαν ποσὸν 344 ἑκατομμυρίων φράγκων!

Πόσα νομίσματα! Ἀλλὰ καὶ πόσα ἀπὸ αὐτὰ ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ βιβλία καὶ παιγνίδια τῶν καλῶν παιδιῶν, καὶ διὰ ψωμὶ τῶν πτωχῶν ἀνθρώπων!...

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ συνείδησις ὁμιλεῖ· τὸ συμφέρον κραυγάζει.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΑΗΣ ΒΡΕΧΟΥΜΕΝΟΣ

Ἀγαπητοί μου,

ΡΕΧΕΙ, βρέχει! Ἐκεῖ ποῦ βλέπομεν καθαρὸν τὸν ἀνοιξιάτικον οὐρανὸν καὶ νομίζομεν ὅτι τὰ σύννεφα μᾶς ἀπεχαιρέτισαν διὰ πάντα — διὰ πολὺν καιρὸν δηλαδή, — νὰ καὶ ἐπιστρέφουν! Καὶ ἡ βροχὴ νὰ ξαναρχίζει! Καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα νὰ ψυχραίνεται τόσον πολύ, ὥστε νὰ βλέπωμεν εἰς τοὺς δρόμους, Μάϊον μῆνα, ἀνθρώπους μ' ἐπανωφόρια!

«Στὸν καταραμένο τόπο» λέγει ἡ παροιμία, «τὸ μῆνα Μάη βρέχει». Διότι, φαίνεται, αἱ βροχαὶ τοῦ Μαΐου δὲν εἶνε πολὺ ὠφέλιμοι εἰς τὴν γεωργίαν. Ἀλλ' ἂν εἶνε ἀληθινὴ ἡ παροιμία, τότε «καταραμένος τόπος» πρέπει νὰ εἶνε ὅλη ἡ Εὐρώπη. Διότι παντοῦ βρέχει. Εἰς μερικὰ μέρη μάλιστα χιονίζει ἀκόμη. Ὁ χειμὼν αὐτὸς δὲν ἐννοεῖ, βλέπετε, νὰ φύγῃ. Ἤπιος, ἀλλ' ἐπίμονος. Ἢ τοῦ ἀρέσει ἡ ἄνοιξις καὶ ἐννοεῖ νὰ μείνῃ μαζί της ὅσον εἰμπορεῖ περισσότερον.

Τὴν καιρικὴν αὐτὴν ἀνωμαλίαν πολλοὶ ἀποδίδουν εἰς τὸν κομήτην. Ὄχι ὅμως ἀστρονόμοι. Οἱ ἀστρονόμοι ἀπεναντίας βεβαιοῦν, ὅτι ὁ κομήτης δὲν ἔχει καμμίαν ἐπίδρασιν εἰς τὴν μετεωρολογίαν τῆς γῆς καὶ ὅτι ἡ τελευταία εἰςβολὴ τοῦ χειμῶνος ὀφείλεται εἰς τὴν τῆξιν τῶν πολικῶν πάγων. Ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι συνειθίζουν νὰποδίδουν εἰς τοὺς κομήτας ὅλα τὰ κακά. Ἀπὸ τὰς βροχὰς τοῦ Μαΐου ἕως τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου. Ἰσχυρίζονται δὲ ὅτι πάντοτε ὁσάκις ἐφάνη κομήτης, πολλὰ ἀλλόκοτα πράγματα καὶ πολλὰ δυστυχήματα συνέβησαν εἰς τὴν γῆν.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι ἕνας γερμανὸς ἐπιστήμων εἶχε τὴν ὑπομονὴν νὰ καταστρώσῃ πίνακα ἱστορικόν, εἰς τὸν ὁποῖον βλέπομεν ὅτι τὰ ἔτη τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χάλλεϋ ὑπῆρξαν ἐκτάκτως δυστυχῆ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Ἐπιστρέφοντες πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ σταματῶντες εἰς κάθε 75ον ἔτος, συναντῶμεν πολέμους, ἐπιδημίας, σεισμούς, θανάτους βασιλέων, ἐκθρονίσεις, ἐπαναστάσεις, βαρεῖς χειμῶνας κτλ. κτλ. Ἀλλὰ τί σημαίνει; Αὐτὰ ὅλα εἰμπορεῖ νὰ εἶνε ἁπλαῖ συμπτώσεις. Ἄλλως τε πότε ἔλειψαν τὰ ἔκτακτα γεγονότα ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος; Ποῖον ἔτος ἐπέρασεν ἥσυχον καὶ εὐτυχὲς δι' ὅλον τὸν κόσμον; Καὶ ὅσον ὀπισθοδρομοῦμεν πρὸς τὸν μεσαίωνα καὶ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, τόσον τὰ κακὰ εἶνε μεγαλήτερα καὶ πολυπληθέστερα... δι' ὅλα τὰ ἔτη.

Εἰμποροῦμεν λοιπὸν νὰ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ὁ δυστυχὴς κομήτης δὲν εἶνε καθόλου ὑπεύθυνος διὰ τὸν βρεχούμενον αὐτὸν Μάη. Ἔπειτα, ἐνῷ καθ' ἡμέραν σχεδὸν βρέχει, ὁ κομήτης ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν γῆν μὲ τὴν ἀφάνταστον ταχύτητα τῶν 140 ἑκατομμυρίων χιλιομέτρων τὴν ὥραν. Τὰ σύννεφα δὲν μᾶς ἄφησαν νὰ τὸν ἰδοῦμεν πολὺ τὰς πρώτας ἑσπέρας μετὰ τὴν 6 Μαΐου, ὅταν θὰ ἐφαίνετο ἀκόμη μεγάλος καὶ λαμπρός. Ἀλλὰ σήμερον ἐμίκρυνε τόσον πολύ, ὥστε μόλις διακρίνεται μεταξὺ τῶν ἀστερισμῶν, ἀπὸ τὴν ὠχρὰν ἠλεκτρικὴν προβολὴν τῆς οὐρᾶς του. Φεύγει εἰς τὸ ἀχανές... Ὀλίγον ἀκόμη, καὶ δὲν θὰ τὸν βλέπωμεν διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ... Ὀλίγον ἀκόμη, καὶ θὰ ἔχωμεν λησμονήσῃ ἐντελῶς τὸν ἔκτακτον αὐτὸν ἐπισκέπτην καὶ τὸν ἀνόητον φόβον ποῦ μᾶς ἐπροξένησε...

Σᾶς ἀσπάζομαι **ΦΑΙΔΩΝ**

ΑΝΟΙΞΙΣ

Ὅλα τὰ δένδρα τ' ἄφυλλα
ἀνθοῦν καὶ βγάζουν φύλλα,
μυρίζουν τὰ τριαντάφυλλα
καὶ δένουνε τὰ μῆλα.

Στοὺς κάμπους χίλια χρώματα
— Κάθε καρπὸς καὶ χρῶμα —
γεμίζ' ἡ πλάσι ἀρώματα,
τῆς γῆς ἀνθεῖ τὸ χῶμα.

Καὶ στὰ δενδρὰ τ' ἀμύριστα
πόσα λουλούδια ἀνθοῦνε,
καὶ στὰ κλαδιὰ τ' ἀγύριστα
τ' ἀηδόνια κελαδοῦνε.

Καὶ χάμω τί δὲν ἔχουνε
οἱ φορτωμένοι κῆποι,
κρύα νεράκια τρέχουνε
τίποτε δὲν τοὺς λείπει.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

Πεταλοῦδα ἀσπροντυμένη
μὲ πολύχρωμα νερὰ
στὰ μικρά της τὰ πτερά,
ἀπ' ἀνθὸ σ' ἀνθὸ πηγαίνει.
Πεταλοῦδα ἀσπροντυμένη
μιὰ χαρά.

Παιχνιδιάρικα παιδάκια,
ἀσυλλόγιστα μικρὰ
πρώτη, δεύτερη φορὰ
τὴν ζηκοῦν στὰ λουλουδάκια.
Παιχνιδιάρικα παιδάκια
μὲ χαρά.

Α. Κ. ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL]

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. *(Συνέχεια)*

Περίληψις τῶν προηγουμένων: *— Ὁ μικρὸς βοημὸς Τιάρκος, ὑπότροφος τοῦ Ναπολέοντος εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν Λύκειον, μεταβαίνει μίαν ἡμέραν μ' ἕνα ὑπηρέτην τοῦ Λυκείου εἰς τὴν ταβέρναν τῶν Βοημῶν, διὰ νὰ μάθῃ τίποτε περὶ τῆς μικρᾶς του φίλης Ζινέττας. Ἀλλ' ὁ Παγκράτης, ὁ διευθυντὴς τοῦ καταστήματος, τοὺς κάμνει πολὺ κακὴν ὑποδοχήν.*

—Ἀπαγορεύεται! παρακαλῶ...

— Διατί; εἶπεν ὁ ὑπηρέτης τοῦ Λυκείου. Εἶνε δικαίωμα κάθε ὑπηκόου τῆς Α.Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος νὰ μπαίνῃ σὲ ὅποιαν ταβέρνα θέλῃ.

—Ἄ ἔτσι; ὑπέλαβεν ὁ Παγκράτης μὲ σαρκασμόν. Τότε νὰ μοῦ κάμετε τὴ χάρι νὰ ξεκουμπιστῆτε τὸ γρηγορώτερο.

Καὶ θυμωμένος, μὲ κεραυνώδη φωνήν, προσέθεσε:

— Ἔξω γρήγορα!

«Ἀπαγορεύεται!...» (Σελ. 207 στ. α'.)

Ὁ ὑπηρέτης, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο καὶ τόσον ἀνδρεῖος, ἤρχισε νὰ ψελλίζῃ:

— Μά, μὲ συγχωρεῖτε. Δὲν εἶμαι κακὸς ἄνθρωπος ἐγώ. Εἶμαι ὑπηρέτης εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν Λύκειον καὶ συνοδεύω αὐτὸ τὸ παιδί ποῦ...

Ὁ γίγας δὲν τῷ ἐπέτρεψε νὰποτελειώσῃ. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν γελώτων καὶ τῶν χειροκροτημάτων τῶν βοημῶν, ἥρπασε τὸν δυστυχῆ συνοδὸν τοῦ Τιάρκου ἀπὸ τὴν μέσην καί, χωρὶς κανένα κόπον, τὸν ἐπέταξεν ἀπὸ τὴν θύραν ἔξω εἰς τὸν δρόμον· ἔπειτα, δράξας τὸν Τιάρκον ἀπὸ τὸν βραχίονα, τὸν ἠνάγκασε νὰ περιστραφῇ πέντε-ἕξ φορὰς περὶ ἑαυτὸν καί, ἐλαφρά, χωρὶς νὰ τὸν πονέσῃ, τὸν ἔστειλε νὰ εὕρῃ τὸν σύντροφόν του.

Μετὰ τοῦτο, ἐπροχώρησεν ὡς τὴν θύραν καὶ ἐστάθη ἐκεῖ, κυττάζων τὸν ὑπηρέτην μ' ἕνα ὕφος ὡς νὰ τῷ ἔλεγε:

— Σὰν σάρεσει, μπάρμπα-Λάμπρο, ξαναπέρασε ἀπ' τὴν Ἄντρο!..

Ἐννοεῖται, ὅτι ὁ δυστυχὴς ὑπηρέτης δὲν εἶχε καμμίαν ὄρεξιν νὰ ξαναπεράσῃ... Καὶ ὅταν ἀπεμακρύνθησαν ἀρκετὰ ἀπὸ τὸ ἀφιλόξενον κατάστημα, τὰ ἔβαλε μὲ τὸν Τιάρκον:

— Ὡραῖα! σᾶς σύγχαίρω γιὰ τὲς ταβέρνες ποῦ γνωρίζετε! τῷ εἶπε.

— Δὲν πταίω ἐγώ, ἀπεκρίθη ὁ Τιάρκος κατησχυμένος· ἐνόμιζα πῶς θὰ εὕρω ἐκεῖ-πέρα φίλους.

— Νὰ τοὺς χαίρεσθε τοὺς φίλους σας! ὑπέλαβεν ὁ ὑπηρέτης· ἀγκαλά, δὲν πταίει ἄλλος ἀπὸ ἐμέ, ποῦ σᾶς ἄκουσα καὶ πῆγα σὲ τέτοια μέρη!

Ὁ Τιάρκος δὲν ἀπεκρίθη πλέον, ἀλλ' ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Λύκειον μὲ ἀπογοήτευσιν ἀκόμη μεγαλειτέραν. Τὴν νύκτα, ὁλομόναχος εἰς τὸν μεγάλον κοιτῶνα μὲ τὰ ἄδεια κρεββάτια, ἔκλαυσε πολύ. Ἐτελείωσε! καὶ ἡ τελευταία του ἐλπὶς τὸν ἐγκατέλειπε! Ποτὲ δὲν θὰ ἐπανέβλεπε τὴν Ζινέτταν. Ὁ Βασιλεὺς Βοδὸν τὸν εἶχεν ἀπαντήσει...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ο ΠΑΦ-ΠΟΥΦ

Ἕνας φίλος.

Μῆνες καὶ μῆνες εἶχον παρέλθῃ ἀπὸ τῆς ἀτυχοῦς ἐκδρομῆς εἰς τὴν Ταβέρναν τῶν Βοημῶν, ἀλλὰ καμμία μεταβολὴ εἰς τὴν θλιβερὰν καὶ μονότονον ζωὴν τοῦ μαθητοῦ.

Ὁ Τιάρκος, ἂν καὶ χωρὶς ἐλπίδα πλέον, εἰργάζετο εὐσυνειδήτως καὶ κατώρθωσε νὰ καταλάβῃ καλὴν θέσιν μεταξὺ τῶν μαθητῶν τῆς δευτέρας, ὅπου τὸν εἶχον προβιβάσῃ. Οἱ καθηγηταί του εἶχον συνειθίσῃ πλέον τὴν μελαγχολικὴν καὶ σιωπηλὴν του διάθεσιν καὶ τὸν ἄφηναν ἥσυχον εἰς τὴν μόνωσίν του. Ἐπίσης καὶ οἱ συμμαθηταί του. Ὅλοι ὅμως ἦσαν σύμφωνοι, ὅτι ὁ νέος ὑπότροφος τοῦ Αὐτοκράτορος, περὶ τῶν ἄθλων τοῦ ὁποίου τόσα ἐλέγοντο, δὲν ἦτο πράγματι παρὰ ἕνα παιδὶ συνεσταλμένον καὶ ὀλίγον ἔξυπνον, ὄχι βέβαια προωρισμένον καὶ διὰ μέλλον λαμπρόν.

Ἐν τούτοις οἱ πόλεμοι τοῦ Ναπολέοντος ἐξηκολούθουν ἀδιάκοποι. Εἰς τὴν Πρωσσίαν, εἰς τὴν Πολωνίαν, εἰς τὴν Ἰταλίαν, εἰς τὴν Ἱσπανίαν, παντοῦ. Ὁ Λουδοβίκος Κορμᾶς ἔλειπεν ἀπὸ τὸ Παρίσι διαρκῶς. Ἐπίσης καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ. Μόνος ὁ Τιάρκος, λησμονημένος εἰς τὸ Λύκειόν του, χωρὶς φίλον, χωρὶς προστάτην, ὑπέμενεν ἀγογγύστως.

Ἀλλ' ἡ ἐγκαρτέρησίς του ἦτο φαινομενική, καὶ δὲν ἐχρειάζετο παρὰ μία σύμπτωσις, κάτι τι ἀσήμαντον, διὰ νὰ τὸν κάμῃ νὰ ἐξεγερθῇ καὶ νὰποτινάξῃ τὸν ἀνυπόφορον ζυγόν...

Μίαν ἡμέραν προσελήφθη εἰς τὸ Λύκειον νέον ὑπηρέτης, ὀνομαζόμενος Δυπρᾶ. Ὁ Δυπρᾶ αὐτὸς ἦτο ἀπόμαχος μ' ἕνα ξύλινον πόδι. Εἶχε πληγωθῆ ἀλλοτε εἰς τὸ Ἐσλάου, καὶ ὡς ἀποζημίωσις τοῦ μέλους, τὸ ὁποῖον ἔχασεν εἰς τὴν μάχην, τῷ ἐδόθη ἡ μικρὰ ἐκείνη θέσις εἰς τὸ Αὐτοκρατορικόν.

Ὅταν ὁ Δυπρᾶ εἰσῆλθε διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸ ἑστιατόριον, κρατῶν μίαν μεγάλην σουπιέραν καὶ χωλαίνων, οἱ μαθηταί, οἱ ὁποῖοι τίποτε δὲν ἐσέβοντο, τὸν ἔβγαλαν ἀμέσως Παφ-Πούφ, ἐξ αἰτίας τοῦ εἰδικοῦ κρότου, τὸν ὁποῖον ἔκαμνε βαδίζων καὶ κρούων τὰς ἠχηρὰς πλάκας τῆς αἰθούσης πότε μὲ τὸ ξύλινον πόδι καὶ πότε μὲ τὴν ἀρβύλαν τοῦ ἄλλου.

Ὁ Παφ-Πούφ εἶχε πολὺ καλὸν χαρακτῆρα· ὡς ἐκ τούτου ἐγέλασε μὲ τὸ παρατσοῦκλι καὶ τὸ ἀπεδέχθη ἀμέσως χωρὶς καμμίαν ἀντίρρησιν.

— Παφ-Πούφ! δός μου ψωμί!

— Παφ-Πούφ! βάλε μου νερό!

Καὶ ὁ ἀγαθὸς ὑπηρέτης ἔτρεχε δεξιὰ καὶ ἀριστερά, διότι ἂν καὶ ἀνάπηρος, εἶχε μεγάλην εὐκινησίαν, καὶ μὲ μειδίαμα, τὸ ὁποῖον τοῦ ἤνοιγε τὸ στόμα ἕως ταυτιά, προσέφερεν ἀμέσως πᾶν τὸ ζητούμενον. Ἄλλως τε διὰ τὸ σωματικόν του ἐλάττωμα ἦτο δικαίως ὑπερήφανος, καὶ συχνὰ διηγεῖτο εἰς τοὺς μαθητὰς τὰ κατὰ τὰς ἐνδόξους μάχας, εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβε μέρος, καὶ προπάντων τὰ κατ' ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀφίσῃ τὸ πόδι του.

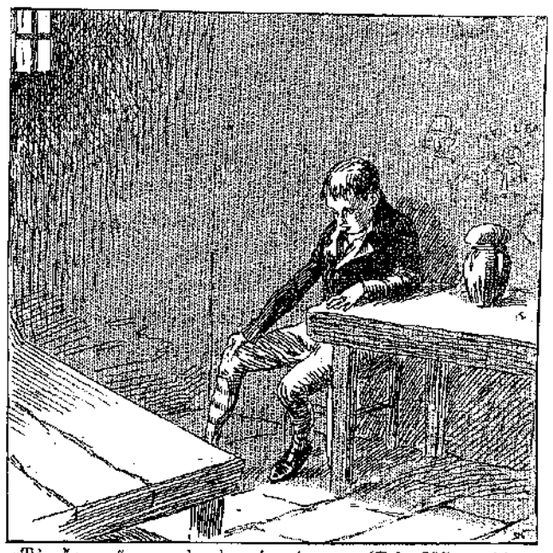

«Τὸν ἄφινεν ἥσυχον εἰς τὴν μόνωσίν του.» (Σελ. 207 στ. β')

— Παφ-Πούφ, πάρ' ένα πακέτο καπνό, καὶ πές μας τὴ μάχη τοῦ Βάγκραμ!

Ὁ ἀπόμαχος ἐμειδία, ἔξυνε τὸ ἀκαλλιέργητον δάσος τῆς κεφαλῆς του, καὶ περιχαρὴς διότι ἔβλεπε τὸ νεαρὸν ἐκεῖνο ἀκροατήριον κρεμασμένον ἀπὸ τὰ χείλη του, ἤρχιζε χωρὶς νὰ τὸν παρακαλέσουν περισσότερον:

—Ἄ, φίλοι μου, ἦτον ἕκτακτο πρᾶμμα!... Τέσσερες Ἰουλίου 1809. Τὴ νύχτα ἄρχισε τὸ πρῶτο κανονίδι: Μπάμ! μπούμ!...

Καὶ ἐξηκολούθει, παριστάνων μὲ τὸ στόμα, ἀστεῖότατα, ὅλους τοὺς κρότους τῆς μάχης, πρὸς μεγάλην χαρὰν τῶν ἀκροατῶν του, οἱ ὁποῖοι ἐγελοῦσαν κάθε τόσον, ἀλλ' ὄχι καὶ χωρὶς νὰ συγκινῶνται, χωρὶς νὰ ἐνθουσιάζωνται μὲ τὴν διήγησιν τῶν ἐνδόξων ἐκείνων περιπετειῶν. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ καθηγηταὶ δὲν ἐμπόδιζαν τὸν Παφ-Πούφ νὰ διηγῆται.

Καὶ ὁ Τιάρκος, ἐννοεῖται, ἦτο μεταξὺ τῶν μαθητῶν ἐκείνων, τοὺς ὁποίους αἱ διηγήσεις τοῦ ἀπομάχου ἐνεθουσίαζον. Ἀκούων αὐτόν, ἐνεθυμεῖτο ἀκόμη ζωηρότερα τὴν προτέραν περιπετειώδη ζωήν του καὶ ὠμοίαζε μὲ δυστυχῆ φυλακισμένον, εἰς τὴν σκοτεινὴν εἱρκτὴν τοῦ ὁποίου ἀνοίγεται ἔξαφνα ἐν μεγάλον παράθυρον πρὸς τὸ φῶς καὶ τὸν ἀέρα τῆς ἐξοχῆς. Ὁ Παφ-Πούφ ἐξ ἄλλου ἠσθάνθη ἀμέσως συμπάθειαν πρὸς τὸν μαθητὴν ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος δὲν ὠμοίαζε μὲ τοὺς ἄλλους καὶ ὁ ὁποῖος εἶχε κάμει ἀνδραγαθήματα εἰς τὸν πόλεμον.

— Ἔ, παιδί μου, τῷ ἔλεγεν· ὅταν ἔκαμε κανένας στὴν ὑπηρεσία τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅταν ἐγνώρισε στὸ στρατόπεδο τὸν Λάνν καὶ τὸν Μυρᾶ, δὲν πάει νὰ εἶνε κλεισμένος σ' ἕνα σκολειό, μὲ παιδιὰ ποῦ δὲν ἄφισαν ἀκόμη τὰ φουστάνια τῶν μαμμάδων των. Βέβαια!

— Μ' αὐτὸ λέω κ' ἐγώ! ἀπαντοῦσεν ὁ μικρὸς βοηθὸς μὲ λύσσαν.

Οἱ δύο φίλοι, ἐπειδὴ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ συνομιλοῦν ἐλευθέρως τὴν ἡμέραν, ἔδιδαν συνέντευξιν τὴν νύκτα εἰς τὸν διάδρομον τοῦ κοιτῶνος. Ὁ Τιάρκος ἐπερίμενεν εἰς τὸ κρεββάτι του ἕως νὰ ἀποκοιμηθοῦν ὅλοι οἱ συμμαθηταί του, ἔπειτα, ἐνῷ τὸ παλαιὸν ὡρολόγιον ἐκτυποῦσε τὴν ἑνδεκάτην, ἐσηκώνετο, καὶ γυμνόπους, μὲ τὸ νυκτικόν, ἐξήρχετο σθερούβως. Ἐκεῖ, εἰς τὸ κεφαλόσκαλον, ὁ Παφ-Πούφ, ἀφοῦ ἐτελείωνε τὴν ἑσπερινήν του περιπολίαν, τὸν ἐπερίμενε μὲ τὸ κλεπτοφάναρόν του. Καὶ τὰ ἔλεγαν μὲ ὅλην των τὴν ἡσυχίαν.

Εἰδήσεις περὶ τῆς Ζινέττας.

Ἕνα βράδυ, ἢ καλλίτερα ἕνα πρωί, διότι ἡ συνομιλία παρετείνετο πολλάκις ὡς τὰ ξημερώματα, ὁ Παφ-Πούφ διηγεῖτο εἰς τὸν Τιάρκον πῶς διήρχοντο τὸν καιρὸν των οἱ στρατιῶται εἰς τὸ στρατόπεδον πρὸ τῶν τειχῶν τοῦ Δάντσιγ, περιμένοντες τὴν ἔφοδον.

— Δὲν ἐστενοχωρούμεθα καθόλου, ἔλεγεν· ἐπίναμε, παίζαμε χαρτιὰ καὶ τραγουδούσαμε πολεμικὰ τραγούδια.

Τότε ἐνθυμήθη ἓν ἀπὸ τὰ τραγούδια αὐτὰ τοῦ στρατοπέδου καὶ ἤρχισε νὰ τὸ τερετίζῃ χαμηλοφώνως. Ἀλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸν παρέφερεν ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ φωνή του ὑψοῦτο ἐπικινδύνως, ἐπαναλαμβανομένη ἀπὸ τὰς ἠχοὺς τῶν μεγάλων κενῶν διαδρόμων.

— Σιγώτερα! τῷ ἔλεγεν ὁ Τιάρκος· θὰ ξυπνήσουν!

Ἀλλὰ ποῦ νὰ κούσῃ ὁ Παφ-Πούφ! Δὲν ἔπαυσεν, εἰμὴ ἀφοῦ ἐτελείωσε καὶ τὴν ἐπῳδόν, — μίαν ἐπῳδόν, τὴν ὁποίαν, λέγεται, καὶ ὁ Ναπολέων ὁ ἴδιος, ὁσάκις ἦτο εὐδιάθετος, ἐτραγουδοῦσε μὲ πολλὰς παραφωνίας... Ἔπειτα εἶπεν:

— Ἐκείνη ἦταν ζωή! Ἐκινδύνευες νὰ χάσῃς τὸ πετσί σου εἴκοσι φορὲς τὴν ἡμέρα· ἀλλὰ καλοπερνοῦσες καὶ διασκέδαζες. Φθάνει νὰ εἴχες στὴν τσέκη σου δύο δεκάρες, γιὰ νὰ φᾷς ἕνα ψωμάκι καὶ νὰ πιῇς ἕνα ποτῆρι σ' ἀπ' στὴν καντίνα τῆς κυρᾶς-Σαμπώ.

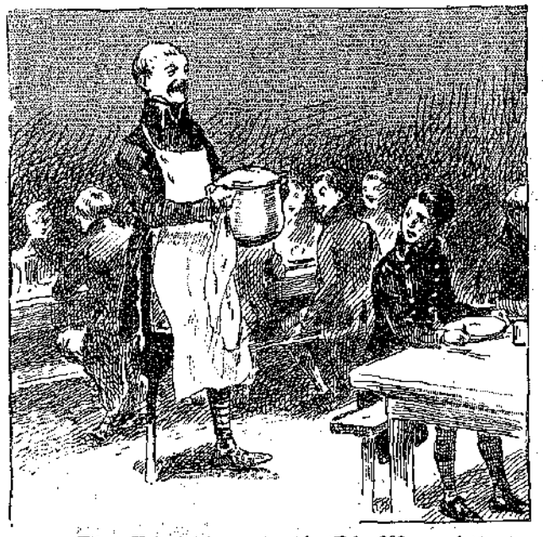

«Παφ-Πούφ! δός μου ψωμί!» (Σελ. 207 στ. γ'.)

Εἰς τὸ ὄνομα Σαμπὼ ὁ Τιάρκος ἀνεπήδησεν.

— Πῶς εἴπατε;

— Εἶπα, ἐπανέλαβεν ὁ Παφ-Πούφ, πῶς ἡ κυρὰ-Σαμπὼ ἦταν ἡ πιὸ συμπαθητικὴ ἀπ' ὅλες τὲς καντινιέρες τοῦ συντάγματος. Ἦταν γυναῖκα ἑνὸς πεταλωτοῦ, ποῦ σκοτώθηκε στὴν Ἰένα. Γιὰ νὰ τὴν ἱκανοποιήσουν ποῦ ἔχασε τὸν ἄνδρα της στὴν ὑπηρεσία τοῦ στρατεύματος, τὴν ἔκαμαν καντινιέρα. Τί καλὴ ποῦ ἦταν! Εἶχε κ' ἕνα κοριτσάκι ποῦ τὴ βοηθοῦσε, μιὰ χαρά. Ζινέττα τῶλεγαν...

Κυρὰ-Σαμπώ! Ζινέττα!..

Ὁ Τιάρκος ὠχρίασεν ἀπὸ τὴν συγκίνησίν του καὶ ἤρχισε νὰ ἐρωτᾷ:

—Ἀλήθεια αὐτὴ ἡ καντινιέρα εἶχε ἕνα κοριτσάκι ποῦ τῶλεγαν Ζινέττα;

— Μὰ ναί, σοῦ εἶπα· ἕνα ὡραιότατο κοριτσάκι μὲ ὁλόχρυσα μαλλιά. Δὲν ἦταν ὅμως παιδί της. Ὅλοι στὸ σύνταγμα ἤξευραν τὴν ἱστορία της.

— Πές μου τη γρήγορα!..

— Αὐτὸ τὸ κοριτσάκι, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀπόμαχος, τὸ εἶχεν ἀφίσῃ στὰ χέρια τοῦ πεταλωτῆ Σαμπὼ ἕνας γέρος ἀτσίγγανος, ποῦ θὰ ἐγύριζε σὲ λίγο καιρὸ νὰ τὸ πάρῃ. Ὁ Ἀτσίγγανος ὅμως χάθηκε καὶ κανεὶς δὲν τὸν ξαναεῖδε. Ἐπειδὴ ἦταν πολὺ γέρος, ὑποθέτουν πῶς θὰ πέθανε. Ἔτσι τὸ κοριτσάκι του τὸ ἐκράτησεν ἡ κυρὰ-Σαμπώ, καὶ ὅταν ἔγινε καντινιέρα, τὸ πῆρε μαζί της.

Ὁ Τιάρκος δὲν ἀνέπνεε πλέον.

—Ὥστε ἡ Ζινέττα ἀκολουθεῖ τὸ σύνταγμα; ἠρώτησε.

— Παντοῦ, ἀπεκρίθη ὁ Παφ-Πούφ. Νὰ τὴν ἔβλεπες τί χαριτωμένη ποῦ εἶνε μὲ τὸ καπελλάκι της, ποῦ τὸ φορεῖ στραβά, καὶ μὲ τὸ φουστανάκι τῆς ὑπηρεσίας! Ὅλο τὸ στράτευμα τὴν ξέρει τὴ μικρὴ βιβαντιέρα μὲ τὰ χρυσᾶ μαλλιά.

Ἐνῷ ὁ ἀπόμαχος τῷ ἔδιδεν αὐτὰς τὰς πληροφορίας, ὁ Τιάρκος ἐσυλλογίζετο: Γι' αὐτὸ λοιπὸν δὲν εἶχεν ἀκουσθῆ πλέον ἡ Ζινέττα! ὁ βασιλεὺς Βοδδὸν εἶχε γίνει ἄφαντος· ἴσως εἶχεν ἀποθάνει, καὶ ἡ μικρά του φίλη εἶχε γίνει ποτοπῶλις τοῦ στρατοῦ, ἐνῷ αὐτὸς ἦτο φυλακισμένος εἰς τοὺς τέσσαρας τοίχους ἑνὸς Λυκείου.... Δὲν ἀντεῖχε πλέον! Ἀφοῦ ὁ βασιλεὺς τῶν βοημῶν δὲν ἐκράτησε τὰς ὑποσχέσεις του, δὲν θὰ ἔμενεν οὔτε μίαν ἡμέραν περισσότερον εἰς τὴν φυλακήν ἐκείνην!

Ὁ Παφ-Πούφ παρετήρησε τὴν ὠχρότητα καὶ τὴν συγκίνησιν τοῦ φίλου του.

— Τώρα, κύριε Τιάρκο, τῷ εἶπε, πρέπει νὰ πᾶτε νὰ πλαγιάσετε. Εἶνε ἀργὰ καὶ φαίνεσθε σὰ νὰ κρυώνετε....

— Πηγαίνω, ἀπεκρίθη ὁ μικρὸς βοημός· ἀλλὰ πές μου πρῶτα, ποῦ νὰ βρίσκεται αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἡ βιβαντιέρα Ζινέττα;

—Θὰ ἔμεινε χωρὶς ἄλλο στὸ Τίλσιτ μὲ τοὺς εὐζώνους τοῦ θου, ποῦ εἶνε ὅλοι παιδιὰ τοῦ Παρισιοῦ. Λένε πῶς ὁ στρατὸς αὐτὸς θὰ φύγῃ γιὰ τὴ Ρωσσία.

— Πολὺ καλά! εἶπεν ὁ Τιάρκος μὲ τόνον ἀποφασιστικόν· σὲ λίγο ὁ στρατὸς

αὐτὸς θὰ ἔχῃ ἀκόμη ἕνα στρατιώτην!

Σοβαρὰ ἀπόφασις.

Ὁ Τιάρκος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν κλίνην του ἀλλὰ δὲν ἐκοιμήθη. Ἕως τὸ πρωὶ ἐσκέπτετο ἄγρυπνος κ' ἐμελετοῦσεν ἓν μέγα σχέδιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἔθετεν εἰς ἐνέργειαν αὐθημερόν.

Μετὰ τὴν πρωϊνὴν μελέτην, παρεκάλεσε τὸν ἐπιμελητὴν νὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Διευθυντοῦ, λέγων ὅτι εἶχε νὰ κάμῃ μίαν σπουδαίαν ἀνακοίνωσιν. Ὁ ἐπιμελητὴς συγκατετέθη.

Ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὸ εὐρύχωρον κ' ἐπιβλητικὸν διευθυντήριον, ὅπου ὁ διευθυντὴς τὸν ἀνέμενε καθήμενος πρὸ τοῦ γραφείου του, ὁ Τιάρκος ἐφαίνετο ἤρεμος ἀλλ' ἀποφασισμένος.

—Τί ἐπιθυμεῖς, παιδί μου, γιὰ νὰ ἔρχεσαι ἐδῶ τόσο πρωΐ, ἠρώτησεν ὁ διευθυντὴς ἀτενίζων ἐταστικῶς τὸν Τιάρκον· βέβαια κάτι σοβαρὸν θὰ σοῦ συμβαίνει. Μήπως ἔχεις κανὲν παράπονον;...

—Κύριε διευθυντά, ἀπήντησεν ὁ Τιάρκος μὲ ὑποτρέμουσαν φωνήν· ἔχω τρία χρόνια κλεισμένος εἰς τὸ Λύκειον, χωρὶς νὰ λάβω καμμίαν εἴδησιν ἀπὸ τοὺς προστάτας μου· φαίνεται ὅτι δὲν ἐνδιαφέρονται πλέον δι' ἐμέ... Τώρα εἶμαι ἀρκετὰ μεγάλος καὶ ὑγιαίνω... Ἀκούω ὅτι ζητοῦν ἀπὸ παντοῦ ἄνδρας διὰ τὸν στρατόν. Θέλω λοιπὸν νὰ ὑπάγω εἰς τὸ Τίλσιτ καὶ νὰ καταταχθῶ εἰς τὸ 9ον εὐζωνικόν. Αὐτὸ ἦλθα νὰ σᾶς πῶ.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Δένδρον - φεῖδι.

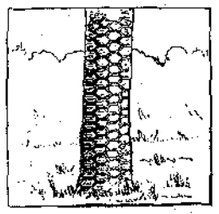

Ὁ κ. Χάλλβαρδ, Ἄγγλος γεωπόνος, ἐτοποθέτησε μετάλλινον δικτυωτὸν πλέγμα πέριξ νεαροῦ δένδρου, διὰ νὰ προφυλάξῃ τὸν φλοιόν του ἀπὸ τὰ κουνέλια. Τὸ δένδρον ἐμεγάλωσεν, ἀλλ' ὁ γεωπόνος ἐξέχασε νὰ βγάλῃ τὸ δίκτυον, τὸ ὁποῖον περιετύλιξε σφικτὰ τὸν κορμόν, καὶ, ὅταν ἔσπασεν ἐπιτέλους ἀπὸ τὴν πίεσίν του, ἐφάνη ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ τὸ ἀποτύπωμά του, βαθὺ καὶ διαρκές, δίδον εἰς τὸ δένδρον ἐκεῖνο τὴν ὄψιν ἑνὸς φειδιοῦ τεραστίου!

Περίεργον ἔμβλημα.

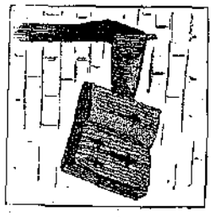

Εἰς τὸ Μαλτλτόρπ τῆς Ἀγγλίας, ὑπάρχει ἐπὶ τῆς προσόψεως ἑνὸς πανδοχείου ἓν περιεργότατον ἔμβλημα. Εἶνε βραχίων ξύλινος, κρατῶν ἀνοικτὴν μίαν βίβλον, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχουν χαραγμένοι τέσσαρες σταυροί. Κανεὶς δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἐξηγήσῃ τὴν σημασίαν αὐτοῦ τοῦ ἐμβλήματος, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει ἐκεῖ πρὸ αἰώνων καὶ ἑλκύει σήμερον τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν περιηγητῶν.

Ἡ σκιὰ τοῦ δοχείου.

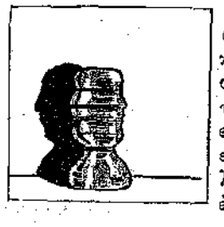

Τὸ ὑάλινον αὐτὸ δοχεῖον εἶνε κατασκευασμένον οὕτω πως, ὥστε τὸ βράδυ, ὅταν εἰς τὸ δωμάτιον εἶνε ἀναμμένη λάμπα, νὰ ῥίπτῃ ἐπὶ τοῦ τοίχου σκιάν, ἔχουσαν μορφὴν ἀνθρώπου. Τὰ μικρὰ παιδάκια τῆς οἰκογενείας διασκεδάζουν μὲ αὐτὴν τὴν σκιάν, καὶ ὅταν ἐμφανίζεται, λέγουν περιχαρῆ: «Νά, ἦλθε κι' ὁ κακοῦς!» Διὰ τὰ πολὺ μικρὰ ὅμως, εἶνε μᾶλλον ὁ Μπαμπούλας...

Παίγνιον.

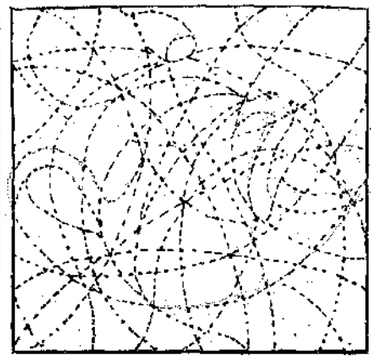

Εἶνε ὅμοιον μὲ τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ 11ον φύλλον. Ὁ ζωγράφος ἐζωγράφισεν ἐδῶ ἓν ἀντικείμενον οἰκιακῆς χρήσεως, (εἶδος τσαγιέρας) ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ φαίνεται—περίεργος ἄνθρωπος! — προσέθεσε καὶ πολλὰς ἄλλας γραμμὰς περιττάς. Ζητεῖται νὰ σβυσθοῦν αἱ περιττὰι αὐταὶ γραμμαί, ἢ καλλίτερα νὰ μαυρισθοῦν αἱ ἀναγκαῖαι, ὥστε νὰ φανῇ καθαρὰ τὸ ἀντικείμενον.

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητής, ἀγοραστὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὴν λύσιν τοῦ ἄνω Παιγνίου εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολήν του ***μὲ μίαν δεκάραν ἢ μὲ ἕνα δεκάλεπτον γραμματόσημον.*** Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ δεκάλεπτα, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν ***διὰ κλήρου*** μερικοὺς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως ***δωρεάν,*** τὸν πρῶτον κληρωθησόμενον δι' ἓν ἔτος, τοὺς δὲ λοιποὺς δι' ἑξαμηνίαν ἢ τριμηνίαν. (Ἐὰν κληρωθῇ συνδρομητής, ἡ συνδρομή του θὰ παραταθῇ).

Ὀπτικὸν παίγνιον.

(*Ἐστάλη ὑπὸ Μαρίας Ι. Χαϊδοπούλου*).

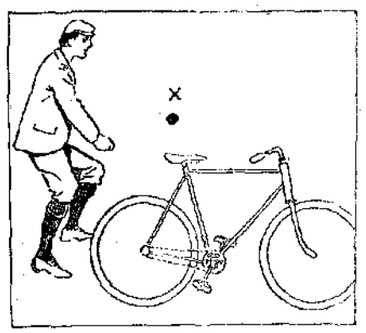

Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον ποῦ ἐπῆρε τὸ χάπι του ὁ καλόγηρος τοῦ 23ου φύλλου, θάναβῃ εἰς τὸ ποδήλατόν του καὶ ὁ σημερινὸς ποδηλάτης. Πρέπει δηλαδὴ νὰ κρατήσετε ἐμπρός σας τὴν εἰκόνα ὥστε τὸ μαῦρον σημάδι νὰ ντικρύζῃ τὴν μύτην σας. Κυττάζετέ το ἀτενῶς καὶ συγχρόνως πλησιάζετε σιγὰ σιγὰ τὴν εἰκόνα εἰς τὰ μάτια σας. Θὰ ἰδῆτε τὸν ποδηλάτην νὰ προχωρῇ καὶ νὰ καβαλικεύῃ τὸ ποδήλατον.

Λύσις τοῦ Παιγνίου τοῦ 23 φυλλαδίου.

		7		
	3	8	16	
5	11	10	6	4
	13	9	5	
		2		

Εἰς τὸν σταυρὸν καθέτως καὶ ὁριζοντίως, ἔχομεν ἄθροισμα 36. Εἰς ὅλας δὲ τὰς στήλας τοῦ τετραγώνου, καθέτως καὶ ὁριζοντίως, ἔχομεν ἄθροισμα 27.

"Ιδε τὸν Ὀδηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομητοῦ, Κεφ Β'

Η ΣΕΛΗΝΗ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ

(Ἀπὸ τὸ «Βιβλίον γραφομένο, μὲ χωρὶς εἰκόνες βιβλίο» τοῦ Ἀνδερσεν).

Εἶδα ἕνα κοριτσάκι, ποὺ ἔκλαιε, εἶπεν ἡ Σελήνη· ἔκλαιε γιὰ τὴν κακία τοῦ κόσμου.

Τῆς εἶχαν δωρήσει μιὰ κούκλα· ὦ τί ὡραία ποὺ ἦταν! δὲν ἤτάν πλασμένη γιὰ τὶς λύπες τοῦ κόσμου.

Μὰ τ' ἀδέλφια τῆς μικρούλας, τὰ μεγάλα κακοαναθρεμμένα παιδιά, ἔβαλαν τὴν κούκλα ἐπάνω 'ς ἕνα δένδρο τοῦ κήπου καὶ ἔφυγαν.

Ἡ μικροῦλα δὲν μποροῦσε νὰ φθάσῃ τὴν κούκλα καὶ ἔκλαιε· καὶ ἡ κούκλα ἔκλαιε πολὺ σιγὰ μαζί της.

Ναί, αὐτὲς εἶνε ἡ πικρίες τῆς ζωῆς, γιὰ τὶς ὁποῖες τόσο συχνὰ μιλεῖ ἡ μαμά.

"Αχ! ἡ καϋμένη ἡ κούκλα! σκοτεινιάζει... πῶς θὰ μείνῃ ἔτσι ἐντελῶς μόνη τῇ νύκτα; Ἀ, ὄχι, αὐτὸ δὲν τὸ ὑποφέρει ἡ μικρή.

«Θὰ μείνω μαζί σου», εἶπε, ἂν καὶ φοβοῦνταν. Τῆς ἐφαίνουνταν, ὅτι ἔβλεπε πολὺ καθαρὰ τὰ φαντάσματα νὰ χορεύουν, νὰ πλησιάζουν, ν' ἁπλώνουν τὰ χέρια τους στὸ δένδρο, ὅπου ἐκάθουνταν ἡ κούκλα· τὴν ἔδειχναν μὲ τὰ δάχτυλά τους καὶ γελοῦσαν, γελοῦσαν. "Αχ! πῶς φοβήθηκε ἡ μικρή!

«Ἀλλά, ὅταν δὲν ἔχῃ κάμει κανεὶς καμμιὰ ἁμαρτία. σκέφθηκε, δὲν τὸν πειράζουν τὰ φαντάσματα. Μήπως ἐγὼ ἔκανα καμμιὰ ἁμαρτία;...

"Αχ ναί, περιγέλασα τὴν καϋμένη τὴν πάπια μὲ τὰ κόκκινα παπούτσια, ποὺ περκατοῦσε τόσο κωμικά, μιὰ ἀπὸ δῶ, μιὰ ἀπὸ κεῖ. Μὰ εἶνε ἁμαρτία νὰ περιγελᾷ κανεὶς τὰ ζῷα;»

"Ὑστερα γύρισε πρὸς τὴν κούκλα. «Περιγέλασες ἐσὺ ποτὲ τὰ ζῷα;» ρώτησε, καὶ τῆς φάνηκε πῶς ἡ κούκλα κουνοῦσε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι της...

Μακεδόνισσα

ΤΟ ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ

Πολλοὶ κάτοικοι τῶν πόλεων θὰ νομίζουν ἴσως, ὅτι οἱ χωρικοὶ στεροῦνται βαρομέτρων. Καὶ ὅμως πόσον ἀπατῶνται! Ἕκαστος χωρικὸς ἔχει καὶ τὸ βαρόμετρόν του. Τοῦτο δὲ εἶνε ὁ πετεινός. Ὁ πετεινός! Τί ἀστεῖον ἀλήθεια!

Καὶ ὅμως οἱ χωρικοὶ πιστεύουν, ὅτι ἂν ὁ πετεινὸς φωνάξῃ πρὸ τῆς συνήθους ὥρας του, ὁ καιρὸς θὰ μεταβληθῇ.

Κατὰ πόσον ὅμως τὰ βαρόμετρα αὐτὰ εἶνε ἀκριβῆ, ἀποδεικνύει τὸ πάθημα γηραιοῦ δημοδιδασκάλου. Εἶχε καὶ αὐτὸς τὸ βαρόμετρόν του καὶ πεποίθησιν εἰς αὐτὸ ὅσην καὶ οἱ ἄλλοι χωρικοί.

Ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ εἰς τὴν πόλιν δι' ὑπόθεσίν του, ἀλλ' ἡ συνεχὴς βροχὴ τὸν ἡμπόδιζε. Τὴν ἐσπέραν παρὰ τὸ σύνηθες, ὁ πετεινὸς ἐφώναξεν, εἰδοποιῶν τὸν κύριόν του ὅτι ἡ ἑπομένη προμηνύεται ἡλιόλουστος.

Πράγματι ὁ γέρων ἡτοιμάσθη, καὶ μολονότι ὁ οὐρανὸς τοῦ προέλεγε καταιγίδα, τὴν πρωΐαν ἀνεχώρησε. Δὲν εἶχε προχωρήσει πολύ, ὅταν ἀστραπαὶ ἤρχισαν νὰ διασχίζουν τὸν δρίζοντα. Ἀλλ' ὁ γέρων ἐξηκολούθει τὸν δρόμον του. Εἶνε δυνατὸν ν' ἀπατηθῇ ὁ πετεινός του; Καὶ ὅμως... Ραγδαιοτάτη βροχὴ ἤρχισε νὰ περιλούῃ τὸν ἀτυχῆ διδάσκαλον, ὅστις ἐπανῆλθεν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅπου ἡ πρώτη του σκέψις ἦτο ὄχι ν' ἀλλάξῃ τὰ στάξοντα ἐνδύματά του, ἀλλὰ... νὰ σφάξῃ τὸ βαρόμετρόν του!

Φοίβη

ΑΝΟΙΞΙΣ

Μεσ' ς' τῆς φύσεως τὴν ὁλάνθιστη ἀγκαλιὰ
χαίρου, χαίρου, ὦ ἄνθρωπε, τὰ νειάτα σου,
θάρθῃ, θάρθῃ πάλι βαρυχειμωνιὰ
κάλλη δὲν θὰ βλέπουν πιὰ τὰ μάτια σου.

Στὸ ἀνθισμένο δένδρο χαρωπὸ
κύτα, κύτα πῶς σιμά του σὲ καλεῖ,
πρόσχαρα σὲ τόνο ἁρμονικὸ
ἀμορφιὲς καὶ χάρες ψέλνει τὸ πουλί.

Ἰδὲς τοῦ ἀγροῦ τὴ στρῶσι τὴ μαγευτική,
τὰ λουλούδια ἰδὲς μὲ τὰ στολίδια τους,
θὰ λυπᾶσαι πάλι σὰν τὰ ἰδῇς ταχὺ
θλιβερὰ νὰ κλαῖνε γιὰ τὴ γύμνια τους.

Ἔλα, ἔλα, ὦ ἄνθρωπε, νὰ ἰδῇς,
νὰ χαρῇς τὴν πλάσι μὲ τὰ κάλλη της,
αὔριο θὰ γεράσῃ, θὰ τὴν λυπηθῇς
ἄσπρο σὰν θὰ γέρνῃ τὸ κεφάλι της.

Τότε, τότε κλάψε, κλάψε ἀλησμονιά,
μὰ ὅσο τώρα νύφη πλουμισμένη σὲ καλεῖ,
ἔλα, ἔλα ναῦρῃς βάλσαμο, χαρὰ
στοῦ γλυκοῦ της ἥλιου μιὰν ἀχτίδα, ἕνα φιλί.

Ἠλιοστάλακτη.

ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ ΚΟΣΜΗΜΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ

Ἡ πρώην βασίλισσα τῆς Ἰταλίας Μαργαρίτα κατέχει περιδέραιον ἐκ κοραλλίων, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ ὡς τὸ πολυτιμότερον τῶν κοσμημάτων της διὰ τὴν ἑπομένην αἰτίαν.

Ὁ υἱὸς αὐτῆς καὶ νῦν βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ, ὅτε ἦτο εἰσέτι παιδίον, μετέβη μετὰ τοῦ παιδαγωγοῦ του εἰς Βενετίαν χάριν ἀναψυχῆς. Ἐκεῖ, εἰς τὴν προδήκην ἑνὸς ἐμπορικοῦ καταστήματος, παρετήρησε κάτι κοράλλια τὰ ὁποῖα τῷ ἤρεσαν καθ' ὑπερβολήν. Εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάστημα καὶ ἠρώτησε πόσον τιμῶνται. Εἰς τὴν ἀπάντησιν δὲ τοῦ ἐμπόρου ἀντεπήντησε:

— Δὲν ἔχω ὅσα χρήματα μοῦ ζητεῖτε, σήμερον ὅμως θ' ἀγοράσω ὀλίγα μόνον κοράλλια, ὅσα δηλαδὴ δύναμαι μὲ τὰ χρήματά μου. Ἀλλὰ θὰ σᾶς κάμω τὴν ἐξῆς πρότασιν. Θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ φυλάξετε τὰ ἄλλα κοράλλια διὰ λογαριασμόν μου, καὶ ὁσάκις ἐξοικονομῶ ἱκανὸν ποσόν, θὰ σᾶς τὸ στέλλω καὶ θὰ μοῦ στέλλετε ἀνάλογα τοῦ ποσοῦ τούτου κοράλλια.

Ὁ ἔμπορος ἐδέχθη τὴν συμφωνίαν, μόλις δὲ μετὰ δύο ἔτη ὁ βασιλόπαις κατώρθωσε νὰ συμπληρώσῃ τὸ περιδέραιον καὶ νὰ τὸ προσφέρῃ εἰς τὴν μητέρα του. Ἡ βασίλισσα Μαργαρίτα ἐπληροφορήθη βραδύτερον τὰς λεπτομερείας τῆς ἀγορᾶς ταύτης τοῦ υἱοῦ της καὶ τότε τῷ εἶπεν·

— Αὐτὸ τὸ περιδέραιον εἶνε τὸ πολυτιμότερον τῶν κοσμημάτων μου· θὰ τὸ φορῶ πάντοτε διὰ νὰ ἐνθυμοῦμαι τὴν ἀγάπην σου.

Θρανσθεῖσα Καρδία

ΕΚΡΕΜΑΣΘΗ ΔΙΑ ΝΑ ΣΤΕΓΝΩΣΗ

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἡ αὐτοκτονία θεωρεῖται ἔγκλημα, καὶ ὅστις ἀποπειρᾶται ν' αὐτοκτονήσῃ εἰσάγεται κατὰ τὸν νόμον εἰς δίκην.

Αἱ ποιναὶ εἶνε ἀρκετὰ βαρεῖαι, καὶ τὰ ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τῶν δικαστῶν πρόστιμα εἶνε ἐνίοτε μεγάλα. Μίαν ἡμέραν, δυστυχής τις νέος προσήχθη τοιουτοτρόπως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

—Συνελήφθητε ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀποπειρώμενος αὐτοκτονίαν, τῷ λέγει ὁ πρόεδρος. Τί ἔχετε νὰ εἰπῆτε πρὸς ὑπερασπισίν σας;

Ὁ νεανίας ἐγείρεται καὶ ἀπαντᾷ μὲ δειλὴν φωνήν:

— Ἔβρεχε, κύριε πρόεδρε.... καὶ ἐκρεμάσθηκα διὰ νὰ στεγνώσω.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

Μητρικὴ Στοργή

ΑΠΟ ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ

Ὁ κ. Τ. κατέλυσε εἰς κάποιον ξενοδοχεῖο. Ἀφοῦ ἔφαγε, ἔπιε καὶ ἐκοιμήθη, τὸ πρωΐ, ἐγειρόμενος, λέγει εἰς τὸν ξενοδόχον ὅτι... δὲν ἔχει πεντάρα.

— Ἔ! καὶ γιατὶ δὲν μοῦ τῶλεγες αὐτὸ ὅταν ἤλθας χθές; τοῦ λέγει ὁ ξενοδόχος.

— Γιὰ νὰ μὴ σοῦ ἔλθῃ πολὺ ξαφνικό!

Σημαιοφόρος Ἕλλην

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Διδασκάλισσα πρὸς μαθήτριαν:

— Μετάτρεψε τὸ οὐδέτερον ἐπίθετον «καστανόν» εἰς γένος ἀρσενικόν.

— *Μαθήτρια:* — Ὀ.... καστανᾶς!

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Παιδὶ τῆς Ἀγχιάλου.

***

Μεταξὺ ἀδελφῶν:

Ὁ Μπέμπης: — Τί γλυκὸ μᾶς κάνει σήμερα ἡ μαμμά;

Ὁ Κώστας: — Ἀγνοῦ.

Ὁ Μπέμπης: — Εἶνε μὲ κρέμα αὐτὸ τὸ «ἀγνοῦ»;

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Βορρᾶ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 18ὴν Μαΐου 1910

ΒΛΕΠΕΤΕ τί ὡραῖον, τί καθαρὸν ποῦ εἶνε τώρα τὸ φύλλο μας; οὔτε ἕνα ἀτοιχεῖον φθαρμένον, καὶ αἱ εἰκόνες ζωηρόταται. Τὸ εὖγε ὀφείλεται εἰς τὸ φημισμένον τυπογραφεῖον Ἀποστολοπούλου, ὅπου τώρα τυπόνεται καὶ ἡ Διάπλασις.

Δόκτωρ Κούν, περιθώριον λέγεται τὸ κενὸν τὸ ὁποῖον μένει τριγύρω εἰς κάθε σελίδα βιβλίου ἢ χειρογράφου. Εἰς τὸ τετράδιον τῶν Ἀσκήσεων—τὸ ὁποῖον κάμνετε μὲ ὅ,τι χαρτὶ θέλετε,—πρέπει νὰφίνετε περισσότερον περιθώριον εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς σελίδος, καὶ ἐκεῖ, ἀπέναντι ἑκάστης Ἀσκήσεως, νὰ γράφετε τὴν λύσιν της.

Μὲ κατεγοήτευσεν ἡ ἐπιστολή σου, *Ἀφρόπλαστε Σειρήν.* Σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἀόκνους ἐνεργείας, — αἱ ὁποῖαι δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ στεφθοῦν ὑπὸ ἐπιτυχίας,—καὶ δι' ἐκεῖνο τὸ ὡραῖον ποῦ γράφεις ὅτι «εἰς Ἑλληνόπαις δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἶνε τελείως εὐτυχής, ἐὰν δὲν εἶνε συνδρομητὴς τῆς Διαπλάσεως».

Ξεύρετε ποῖος εἶνε ὁ μικρότερος συνδρομητής μου; Ὁ Θεοδόσιος *Ν. Φωκᾶς,* ἡλικίας μόνον 8... μηνῶν. Τὸν ἐνέγραψεν ἀπὸ τώρα ἡ μητέρα του, ἡ προσφιλής μου παλαιὰ συνδρομήτρια, *Καικιλία Κωνσταντίνη,* ἡ ὁποία τόσον ἔδρασεν ἄλλοτε εἰς τὸν κύκλον μας.

Σκληρὰ Σκλαβιά, αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν. Πῶς σοῦ ἐπέρασεν ἡ ἰδέα ὅτι δὲν θὰ σοῦ ἀπαντήσω; Πάντοτε ἀπαντῶ εἰς τὰς ἐπιστολὰς τῶν φίλων μου καὶ ὅταν δὲν τὸ ἐπιτρέπῃ ὁ χῶρος, τὰς ἀναφέρω. Ἔχω ὑπ' ὄψει μου τὰς συστάσεις σου.

Μὰ δὲν τὰ εἴπαμεν, *Νυκτολούλουδο;* Τώρα ποῦ τὸ φυλλάδιον πωλεῖται δέκα λεπτὰ ὑπὸ τοῦ Πρακτορείου—εἰς τὴν Ἑλλάδα μόνον,—καὶ οἱ ἰδικοί μου Πράκτορες εἰμποροῦν νὰ ἔχουν ἀγοραστὰς μὲ 10 λεπτά. Ὁ δὲ ἀγοραστὴς εἰμπορεῖ νὰρχίσῃ νὰγοράζῃ τὸ φύλλον ὁποτε θέλῃ· δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰγοράζῃ τὸ φύλλον ὁποτε θέλει· δὲν εἶνε δηλ. ὑποχρεωμένος νὰγοράσῃ καὶ προηγούμενα φύλλα. Ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτούς, οἱ ὁποῖοι εἶνε τόσον εὐνοϊκοί, εὐκολα θὰ εὕρῃς καὶ σὺ ἀγοραστάς.

Φωτοβόλε Ἠώς, σοῦ ἔστειλα ἐκ νέου τὸ ἀπολεσθὲν φυλλάδιον. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εὑρίσκῃ κανεὶς ὅλας τὰς λύσεις· ὅσας εἰμπορεῖ. Δὲν πειράζει ἂν εἰς τὴν ἀρχὴν θὰ εἶνε ὀλίγαι. Μὲ τὸν καιρὸν ὁ λύτης ἀποκτᾷ τὴν πεῖραν καὶ... τὸ βραβεῖον.

Δέσποινα Χ,—τί τὸ ἔκαμες αὐτὴν τὴν φορὰν τὸ ψευδώνυμόν σου; — μὲ πολὺν ἐνδιαφέρον ἀνέγνωσα τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν σου. Σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς τόσον καλὰς διαθέσεις καὶ σοῦ εὔχομαι νὰ ἐκπληρωθῇ γρήγορα ἡ ἐπιθυμία σου. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ ὑποστηρίξῃς πολὺ τὸ περιοδικόν μας ὅταν θὰ διορισθῇς διδασκάλισσα. Χαιρετίσματα εἰς ὅλους.

Κάλλιο ἀργὰ παρὰ ποτέ, *Μαραμένη Φύσις.* Ἄλλως τε ποτὲ δὲν ἀμφέβαλλα περὶ τῆς εἰλικρινείας καὶ τῆς σταθερότητος τῆς ἀγάπης σου. Θερμότατα συγχαρητήρια διὰ τοὺς εὐτυχεῖς γάμους τοῦ ἀδελφοῦ σου. Καὶ στὰ δικά σου.

Κι' ἄλλες χαρὲς σήμερα. Ἡ ἀγαπητή μου φίλη *Ἀνδρονίκη Γεωργαλῆ,* ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, μοῦ ἀναγγέλλει τοὺς γάμους της μετὰ τοῦ κ. Παναγιώτου Κασσιμάτη. Νὰ ζήσουν τρισευτυχισμένοι.

Εἰς τὴν πατρίδα τοῦ *Παγελληνίου Πόθου,* ἐνῷ, λέγει, ὅλοι ἐφοβήθησαν τὸν χολέρα, τὴν ἄλλην ἡμέραν, ἀφοῦ παρῆλθε [illegible] κίνδυνος, προσεπάθει καθεὶς νὰ [illegible] ἄλλον ὅτι αὐτὸς δὲν ἐφοβήθη καὶ δὲν [illegible] τίποτε, —Ἔ, ἀγαπητέ μου, αὐτὸ [illegible] συνέβη παντοῦ... Εἶνε τόσον ἀνθ[illegible].

Σοῦ ἔστειλα τὸ Σῆμα, [illegible] *Μεσολογγίου.* Φίλησέ μου τ' [illegible] ποῦ μὲ τόσον ἐνδιαφέρον μὲ διαβ[illegible] τὴν τὴν νῆσόν σας ἔχω μόνον τριάκοντα συνδρομητάς. ὥστε ὑπάρχει εὐρὺ ἔδαφος διὰ τὸ ξεσπάθωμά σου, τὸ ὁποῖον περιμένω γενναῖον.

Εὖγε εἰς τὸν ἐν Δημητσάνῃ Σύλλογον «Αὐγή». Ὡς τώρα ἐνέγραψε 34 συνδρομητὰς καὶ ἀγοραστάς, καὶ βέβαια, διὰ μίαν μικρὰν πόλιν ποῦ ἔχει μόλις 3,000 κατοίκους, αὐτὸ εἶνε θαῦμα ζήλου καὶ δραστηριότητος. Εὐχαριστῶ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ ἰδίᾳ τὸν *Ἐνθουσιώδη Ἕλληνα.*

Λεοντόκαρδε Ἕλλην, ἡ πρώτη ἐπιστολή σου μοῦ ὑπερήρεσε καὶ ἐλπίζω νὰ ἔχω ἐντός ὀλίγου καὶ ἄλλην. Βεβαίως, μέγα δεῖγμα ἀγάπης εἶνε τὸ ξεσπάθωμα καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι, ἀφοῦ μὲ ἀγαπᾷς τόσον, τὸ ἰδικόν σου θὰ εἶνε ἀπὸ τὰποτελεσματικώτερα.

Ὡραιοτάτας ἐπιστολάς, εἰς τὰς ὁποίας ὅμως ὁ χῶρος δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰπαντήσω ἐκτενῶς, μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Μαραμένο Λουλουδάκι, Σεμνὸν Ἴον, Ἀττικὴ Νύξ, Πυλαίουσα Ἑλλάς, Ποθητὴ Κωνῆπολις* καὶ *Ἐξόριστος Ἀτθίς.*

Πολλοὶ μοῦ γράφουν καὶ αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα ὑπὲρ τῆς προτάσεως τοῦ *Ἐγγόνου Αὐτοκράτορος.* Ἀλλ' εὐγλωττότερα τὰ λέγουν τὰ δημοσιευόμενα ὁλονὲν Δελτία Εἰσφορῶν. Ἐλπίζω ὅτι ὁ ζῆλος δὲν θὰπικοιμηθῇ, καὶ ὅτι ἐντὸς ὀλίγου ὅλοι οἱ συστημένοι ἀποροί μας θὰ ἐγγραφοῦν.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Νυκτιές», «Μαγικὲς Στιγμές», «Σκέψεις» τῆς *Μασκώτ.* — «Ἀραβικὸς Μῦθος» τοῦ *Αἰσώπου.*—«Δόσις Ἡλίου» τοῦ *Μάρκου Αὐρηλίου.*—«Ἐπίγραμμα» τῆς *Κυματιζούσης Θαλάσσης.* — «Τί θαυμάζω» τῆς *Ἐξορίστου Ἀτθίδος.* — Παίγνια, Προβλήματα καὶ Παιδικὰ Πνεύματα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Πτερύγισμα», «Ὁ Σκοπός» (πληημελὴς ἔκθεσις·) — «Σὲ μιὰ μικρὴ γαλανομάτα» (κοινόν·)— «Τὰ ὑποδήματα τοῦ Βολταίρου»·—«Ἥλιος καὶ Φεγγάρι» (ἡ ἔμπνευσις ὄχι τόσον ἐπιτυχής· ἕνας ποιητὴς δὲν πρέπει νὰ κακομεταχειρίζεται τὸ ὡραῖον καὶ εὐεργετικὸν φεγγάρι, τὸ ὁποῖον ἄλλως τε ποτὲ δὲν ἐκαυχήθη ὅτι εἶνε ἀνώτερον τοῦ ἡλίου·)— «Ὁ μουσικός» (πολὺ λαϊκόν·)—«Ὁ μενεξὲς» (ἄτεχνον·) — «Ὁ ἀπατηθεὶς Διάβολος» (στίχοι λανθαμένοι·)—«Μία καλὴ μήτηρ» (ἀνεπιτυχὴς ἡ μετάφρασις·)—Παίγνια καὶ προβλήματα διαφόρων.

ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ

[Πρότασις τοῦ *Ἐγγόνου Αὐτοκράτορος* ἴδε Ἀλληλογραφίαν 24ου φύλλου].

Β' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Ὑπόλοιπον ἐκ τοῦ Α' Δελτίου δρ. 0,65.

—Νέαι εἰσφοραί: *Νυκτολούλουδο, δρ. 1, Χρυσῆ Καρδιὰ λ. 30, Αἰκατερίνη Δ. Κόνδη λ. 50, Κωνστ. Ι. Παραλλίδης δρ. 1, Δεσσ. Π. Ρομπότη δρ. 1, Πάντοτε Ἐμπρὸς δρ. 1, Ἀττικὴ Νὺξ δρ. 1, Ε. Γ. Παπανικολάου λ. 10, Μαρίκα Ζάππα λ. 25, Ἥρως τοῦ 21 λ. 10, Μασκὼτ λ. 50, Ἄγκυρα τῆς Σωτηρίας δρ. 1, Παπαρούνα δρ. 1, Βυζαντινὸς Ἀετὸς λ. 10, Ριζοσπάστης λ. 20, Γλυκοχάραμα δρ. 1.*—Τὸ ὅλον μέχρι τῆς 18 Μαΐου, *δρ. 10,70.* Ἔγγραφαι εἰς τὸ προσεχές.

Νέαι συστάσεις Ἀπόρων μόνον μετὰ τὴν ἐγγραφὴν ὅλων τῶν ἤδη συστηθέντων θὰ δημοσιεύσω. Ὥστε οἱ φίλοι μου ἂς μὴ λαμβάνουν τὸν κόπον νὰ μοῦ συνιστοῦν ἀπὸ τώρα· ὅσοι δὲ μοῦ ἐσύστησαν ἐν τῷ μεταξύ, ἂς ἐπαναλάβουν τὰς συστάσεις των ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρός.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὀλίγα ψευδώνυμον ἐγκρίνονται ἢ ἀναιρεῖται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος σφ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀναιρούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1910. "Οσα συνοδεύονται ἀπὸ α. ἀνήκουν εἰς ἄρρενα, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς κορίτσια].

Νέα ψευδώνυμα: *Ἐβενοβόστρυχη, κ.* (;; !!) *Χρυσοβόστρυχη, κ.* (;; !!) *Ἑλληνικὸς Στόλος, α.* (Χ. Χ.).

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: *Μαραμένη Φύσις, κ. Ἡ Τρακατράκη, κ. Χεὶρ Βοηθείας κ.*

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Ὀθόμια πρότασις δημοσιεύεται, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ὡς ἑξῆς· Διὰ τὰς πρώτας τρεῖς προτάσεις ἐκάστου φύλλου λεπτὰ 20. Διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλου, ὁ λεπτὸς ἢ λίρα.—Προτείνουν μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχύον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐπίσης ἰσχύον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὄνοματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηγορούμενα, δὲν δημοσιεύονται.—Ὁ ἐντὸς παρενθέσεως ἀριθμὸς σημαίνει ποσὰ τετράδια δὲν ἀντανιδωσεν εἰσέτι ὁ προτείνων].

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: *ἡ Μπαρουτοκαπνισμένη Γαλανόλευκη* (0) μὲ *Ἀνεμώνην τῶν Κρητικῶν Δειμώνων, Φλάμπουρο τῆς Λευθερίας, Λουλούδι τοῦ Βράχου, Θρανσθεῖσαν Καρδίαν.*

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Ἥρωα τοῦ 21* (καλὴ ἀρχὴ λοιπόν·) *Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης* (ἔλαβα·) *Ναυτόπαιδα τῶν Σπετσῶν* (χαίρω ποῦ ἔγινες καλά· νὰ μοῦ γράψῃς τώρα καὶ νὰ μοῦ φιλήσῃς τὰδελφάκια·) *Νίκον Ε. Κ.* (ἔστειλα καὶ εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων·) *Κάρμεν* (οἱ ὑπολογισμοὶ δὲν ἦσαν τῶν ἐφημερίδων, ἀλλὰ τῶν ἀστρονόμων, αἱ προφητεῖαι ὅμως ἦσαν τῶν ἀγυρτῶν·) *Δωδωναῖον Ἥραν* (τὴν ἐπιστολήν σου ἀνέγνωσα συγκεκινημένη· θερμότατα συγχαρητήρια·) *Αἴσωπον* (κ' ἐδῶ τὰ ἴδια· σᾶς πληροφορεῖ καὶ ἡ σημερινὴ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Φαίδωνος)· *Ἀνδρεῖον Ἄνδριον* (ὁ κομήτης δὲν εἶνε «ἄϋλον ὄν»· εἶνε ὑλικὸν σῶμα ὅπως κάθε ἄλλο· μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ ὕλη του εἶνε ἀραιοτάτη· λέγουν ὅτι ὅλη ἡ οὐρά του συμπυκνουμένη, θὰ ἠμποροῦσε νὰ χωρέσῃ εἰς ἕνα ..... καπέλλο!) *Ἀρχαῖον Σπαρτιάτην* (ἔχει καλῶς·) *Χρυσῆν Καρδιᾶν* (ἔστειλα· ὡραῖα αὐτὰ ποῦ γράφεις διὰ τοὺς ἀπόρους μας·) *Ἀεροπεζοναύτην* (δεκτά·) *Κυματίζουσαν Κυανόλευκον* (ἔχει καλῶς·) *Θεόδ. Γ. Π.* (εἰς τὸ α' δελτίον εἰσφορῶν ἐσημειώθη τὸ ψευδώνυμόν σου·) *Ἑρμῆν τοῦ Πραξιτέλους* (ὦ, ναί, τὸ δεύτερον μέρος τοῦ «Τιάρκου» εἶνε πολὺ ὡραιότερον ἀπὸ τὸ πρῶτον·) *Ρήγαν Φερραῖον* (τί σύμπτωσις ἔ; κ' ἐδῶ τὴν ἑπομένην τῆς... συγχρούσεως, εἴχαμεν μίαν κατακλυσμιαίαν βροχήν, ἡ ὁποία ἐφόβισε πολλούς·) *Ἀναγεννηθεῖσαν Ἑλλάδα* (τὰ ἐσημείωσα αὐτὰ ὅλα, ἀλλὰ ἔνοια σου, δὲν θὰ 'πῶ τίποτε·) *Μικρὰν Βοσκοποῦλαν* καὶ *Ταποῦ* (πολὺ μ' εὐχαριστησεν ἡ κοινὴ ἐπιστολή σας· ἡ ἰδέα σας διὰ τὴν Σ. Σ. Σ. δὲν μοῦ φαίνεται πολὺ πρακτική· εἶμαι βεβαία ἂν θὰ λαμβάνω ἐντὸς προθεσμίας ὅσα θὰ μοῦ χρειάζωνται δι' ὡρισμένον ἀριθμὸν Δελτίων; καλλίτερα ἐλευθερία·) *Δούριον Ἵππον* (ἔλαβα εὐχαριστῶ·) *Χεῖρα Βοηθείας* (βεβαίως, καὶ ἄλλοι διαγωνισμοὶ θὰ γίνουν, καὶ φωτογραφικοί, καὶ μεταφράσεις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ, κτλ.) *Δημήτριον τὸν Πολιορκητὴν* (μοῦ στέλλεις μόνον ἕνα Γρίφον· τί νὰ τὸν κάμω; δὲν εἶδες τοὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ εἰς τὸ 22ον φύλλον;) *Ἐθνικὴν Παλλιγενεσίαν* (εὖχομαι πᾶσαν ἐπιτυχίαν·) *Ὄνειρον τῆς Κύπρου* (εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις καὶ εἶμαι βεβαία ὅτι δὲν εἶνε κολακεῖαι· ἔστειλα·) *Ἰδιότροπον Ξανθούλαν* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα·) *Ἔνδοξον Ὕδραν* (χαίρω ποῦ ἔγινες καλά· τὰ αἰνίγματα δὲν τὰ στέλλουν ἔτσι· ὑπάρχει Διαγωνισμὸς μὲ ἰδιαιτέρους ὅρους, καὶ σὲ παραπέμπω εἰς τὸ 22ον φύλλον·) *Θρανσθεῖσαν Καρδίαν* (ἡ ὁποία μοῦ δίδει τὴν ἄδειαν νὰ εἴπω εἰς τοὺς ἐρωτῶντας ὅτι τὴρχικά της εἶνε Ε. Ε.) *Παλίρροιαν* (ἔλαβα·) *Ναπολέοντα Βοναπάρτην* (εὐχαριστῶ·) *Μπαρουτοκαπνισμένην Γαλανόλευκην* (μόνον 9, ὥστε φρόντισε νὰ κάμῃς καὶ σὺ μερικούς· τὸ μονόγραμμα περιττόν·

νὰ βάζῃς καθαρὰ τὴν ὑπογραφήν σου·) *Παρειώτην τοῦ Ὁμήρου* (ἐλήφθησαν, περιμένω·) *Πάντοτε Ἐμπρός* (ὄχι δά! καὶ πότε δὲν σοῦ ἀπήντησα; γράφε μου σὺ κ' ἔννοια σου·) *Καρδίαν Ἑλληνίδος* (ὄχι·) *Κυκλαμιὰν* (εὐχαριστῶ ποῦ μ' ἐνθυμεῖσαι πάντοτε· τὸ ποσὸν ποῦ γράφεις ὅτι στέλλεις διὰ τοὺς ἀπόρους, δὲν ὑπῆρχεν ἐντὸς τῆς ἐπιστολῆς σου·) *Δίκαιον Ἀριστείδην, Ἀθανάσιον Διάκον* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *18 Μαΐου* θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 8 Ἰουνίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 15 Ἰουνίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 3 Ἰουλίου.

[*Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῷ Ἱραφείῳ μας εἰς φακελλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται γρ. 1.*]

250. Λεξίγριφος

Σύνδεσμον, γράμμα γαλλικόν
Καὶ πρόθεσιν ἑνόνω,
Κ' ὡραίαν ὥραν ποθητὴν
Ἀρέσως φανερόνω.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰωάννας Δάρκ

251. Μεταγραμματισμός.

Εἰμ' ἕνα νησὶ μικρόν
Μέσα στὸν Ἀτλαντικόν,
Ὅπως ἔχω ἂν μάθῃσης·
Καὶ νησὶ γίνομαι ἄλλο,
Ὄχι καὶ πολὺ μεγάλο,
Ἀμέσ' ἂν βάλῃς, Φτ ἂν σβύσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀντωνίου Γ. Καρυστινάκη

252. Τονόγριφος.

Ρῆμα κοινότατον νὰ ὀξυτονίσῃς,
Μοῦσαν ἀρχαίαν διὰ νὰ ναναστήσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δουκὸς τῆς Σπάρτης

253. Γωνία μετὰ Πυραμίδος.

+ ✱✱✱✱✱✱	= Ρωμ. ἐπιστήμων
+ + ✱✱✱✱✱	= Ἄγριον ζῶον
+ + + ✱✱✱✱	= Ἀρχαία πόλις
+ + + + ✱✱✱	= Πλανήτης
+ + + ✱✱✱✱	= Βασιλ. Ἑθραίων
+ + ✱✱✱✱✱	= Μέταλλον
+ ✱✱✱✱✱✱	= Καρπός

Τὴν Πυραμίδα ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν ἐκ τῆς βάσεως: πτηνὸν ᾠδικόν, ποταμός, ζῶον, φωνῆεν. Ἡ κάθετος εἶνε μέλος ζώου.

Ἐστάλη ὑπὸ Γ. Ν. Γεωργοπούλου

254. Ἐπιγραφή.

Τ Ι Η Η Α Ι Χ
Η Λ Ε Γ Ι Α Υ
Σ Σ Ρ Η Σ Ν Τ
Ε Ε Γ Π Α Ι Γ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ Γεωργίου Σπ. Δεβεδῆ

255. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων.

Μυθολογικὸν ὄν —ἀρχ. πόλις = ἀντωνυμ. + Πόλις τῆς Ἑλλ. — ἀριθμητικὸν = φθόγγος + Ἀμοιβὴ ἐργασίας — ζῶον ἄγριον = ζῶον

Ἄθροισμα ὑπολοίπων: Ἔνδοξος νῆσος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δουκίσσης τῶν Σαλώνων

256. Ἀριθμητικὸν Παίγνιον.

3. 3. 2. 3. 2. + — × : = 7

Τὰ ἄνω σημεῖα, τὰ ὁποῖα εἶμποροῦν νὰ λλάξουν θέσιν, νὰ παρεντεθοῦν μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν οὕτως, ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἐξίσωσις δίδουσα τὸν ἀριθμὸν 7.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀκαμονημένου

257. Ποικίλη Συλλαβική Ἀκροστιχίς.

Ἡ πρώτη συλλαβὴ τῆς πρώτης τῶν ζητουμένων λέξεων, ἡ δευτέρα τῆς δευτέρας, καὶ οὕτω καθεξῆς, σχηματίζουν μέγα νεφέλωμα ἢ ἀστερισμόν:

1, Κατοικίδιον ζῶον· 2, Νῆσος τῆς Ἑλλάδος· 3, Ἐπίθετον κοινόν· 4, Προφήτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰβανικάντητος

258. Ἐλλιποσύμφωνον.

ο - εαιω - ιω - ειω - ου - ααιω - αουο

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνακρέοντος

259. Γρῖφος.

τρε τρε
τρε τρε τρε τρε
τρε τρε τρε τρε πέσε τ' 1 ——— ς
τρε τρε τρε
τρε τρε

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 18

183. Ζῦθος (ζῆ, θοός.)— 184. Πράσον-ρόσον. — 185. Κρέας-κέρας.

186. ΠΗΓΑΣΟΣ ΑΡΓΥΡΟΣ ΑΡΙΑΔΝΗ ΑΣΠΑΣΙΑ ΔΗΜΗΤΡΑ ΙΟΚΑΣΤΗ ΣΤΡΥΜΩΝ

187. ΠΙΝΔΑΡΟΣ (Ἰνδίαι, νάρδος, Δαναός, Ἀδριανός, Ῥόδος, ὄπιον, σπίνος.) — 188. ΠΕΡΣΙΑ - ΝΟΥΒΙΑ (ΠηΝειός, ΈτΟς, ΡοΥΘ, ΣιΒηρία, ΊρΙς, ΆνΑφη.) — 189. Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει. — 190. *Μὴ ἐπαίρου ἐπὶ γένει* (Μὶ ἐπ' ἐρ ου - ἐπὶ - γ' ἐνι.)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 23ου ΦΥΛΛΟΥ

[*Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 209*]

ΑΘΗΝΩΝ· *Ἐλίζα Δ. Φέρμπον, Γ. Κλεώπας, Μελλουσα Νυκτερεα Ἑλλάς, Γ. Μαρκόρης. Ν. Δ. Πίστης, Ὀδυσ. Βαρδῆς, Σμαράγδα Σ. Ρεγκούκου, Ὠρίων Θωμόπουλος, Εὐγενία Π. Σταματοπούλου, Ἀργυρὼ Ἰκιόν, Δ. Δ. Σακελλαρίδης, Ἠλιοστάλακτη, Ἀνδρομάχη Γ. Ναυπλιότου, Κάμπ, Π. Λίγγερης, Ι. Ζάρκας, Μ. Κυβέλλος, Γ. Σοτέλης, Κ. Χ. Ἀναγνωστόπουλος, Δ. Σάλκας, Ι. Χ. Ἀναγνωστόπουλος, Κιμ. Ἀρ. Λαγόνας, Πιπίνα Βλάχου, Ἀφ. Ῥάμμας, Γ. Κ. Κυριακός, Ε. Γ. Παπανικολάου, Σπυρ. Δ. Τσιτσάνης, Θ. Γ. Γιαννοφαλίδης (22), Δ. Ἀλ. Θεοδωρόπουλος, Ἀγγελάτσα Μ. Σταυροπούλου, Μαρίκα Ζάκκα, Ἀλ. Β. Σπυράκης, Ν. Δ. Μαρινόπουλος.*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ· *Ι. Ι. Ἀστεριάδης, Κ. Σ. Ρηγόπουλος, Δ. Κανελλόπουλος, Ν. Δ. Δημητριάδης, Σανθὸς Ἱππότης, Ἀφ. Μερμηγκας, Γ. Ν. Ἰτυδῆς, Εμ. Δ. Τσολάκης, Κ. Γ. Κυρίμης, Ἠλ. Κ. Μάρας, Ἑλένη Καλαμάκη, Ἀναστασία Δ. Καλαμάκη, Ἀριάδνη Λεκοῦ, Π. Βασσῆος, Ι. Παπαγιάννης, Κ. Ἠλ. Παπαγιαννόπουλος, Ι. Γ. Χρυσοχοΐδ, Ν. Π. Βαλάνης, Μιχ. Δ. Χριστοδούλου, Κ. Θ. Σαχίνας (22-23), Γ. Κ. Οἰκονόμου, Γ. Σ. Ἀντωνόπουλος, Θ. Ι. Δούνιας, Π. Ι. Παπαθανασόπουλος (22-23), Ἀθ. Π. Μερμηγκας (22), Ἐπ. Κ. Σκιδρος (22), Ἀνανίας Κ. Γεωργακόπουλος, Φλῶρα Α. Μουστακίδη, Ἰδσων Κ. Κουκουάρης, Ι. Δ. Γεωργαντόπουλος, Δίον. Π. Γεωργιλᾶς, Λουκᾶς Ε. Αὐτσικας, Ι. Β. Σκάης, Ἠλ. Γ. Νικολόπουλος, Ι. Π. Μπασιλος, Λαυρ. Ἀλ. Μελετόπουλος, Μάξιμος Πέττας, Ἰωα. Γ. Γιαλβάρης, Ἀθ. Κ. Ἠλιόπουλος.*

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΡΙΝΙΟΥ· *Ι. Γ. Πορτοβίλης, Χρ. Α. Σταυρόπουλος, Ἰουλία Α. Παναγοπούλου, Ν. Θ. Λίμας.*

ΑΓΟΥΛΙΝΙΤΣΗΣ· *Ἀθηνᾶ Π. Πούλλου.*

ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ· *Μενελ. Πρόκος, Ἀρ. Χρ. Μεγας.*

ΣΠΑΡΤΗΣ· *Δημ. Ι. Κασᾶς.*

ΒΟΛΟΥ· *Τασία Γκιόκα, Παν. Παρασκευόπουλος.*

ΔΕΡΒΕΝΙΟΥ· *Ν. Δ. Ἀδαμόπουλος, Κ. Δ. Ἀδαμόπουλος, Ἀνδρ. Κ. Ἀδαμόπουλος.*

ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ· *Ἀθ. Π. Κουσουρέλλης, Γ. Ι. Οἰκονομόπουλος.*

ΖΑΚΥΝΘΟΥ· *Ν. Δ. Χωραφᾶς, Ἴρις Γιανναπός.*

ΚΑΛΑΜΩΝ· *Ἀρ. Θ. Κουτσομηλόπουλος.*

ΛΑΜΙΑΣ· *Χρ. Δ. Χριστοφόρου.*

ΛΑΡΙΣΣΗΣ· *Κ. Χ. Μηνσάκης, Γ. Δ. Κακαγιάννης, Γ. Δ. Λαζανᾶς, Τάκης Κλείτσας Παπαστεφρος.*

ΛΑΥΡΙΟΥ· *Δημ. Ἀχ. Σούλης.*

ΝΑΥΠΛΙΟΥ· *Κλεαρ. Γ. Κοτοπούλης, Κ. Α. Χριστόπουλος, Κ. Π. Βραγνός.*

ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ· *Γ. Π. Δράκαρης.*

ΠΑΛΑΙΑΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ· *Ι. Παπανικολάου, Ἑλένη Καραζῆ.*

ΠΑΤΡΩΝ· *Ἀναστ. Α. Δρούλιας, Ἀλ. Δ. Φωκᾶς (22,23), Φιλόμουσος Νέαυς (22), Ἐλευθ. Α. Χαραλάμπης (22, 23), Στυλ. Ι. Παπαψιμάδης, Ἀναστ. Α. Ἀθανασίου, Δημοσθ. Ν. Σαγιᾶς.*

ΠΟΡΟΥ· *Εὐαγ. Θ. Σαμαντάνης.*

ΠΥΡΓΟΥ· *Μαρία Π. Βαζελιώτη, Μιχ. Μ. Μανουσάκης.*

ΣΥΡΟΥ· Γ. *Ν. Περδικάκης, Δ. Δ. Καρουλάνης, Ν. Θ. Γρυπάρης.*

ΧΑΛΚΙΔΟΣ· *Μαρία Κουλούρη.*

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ· *Ν. Ἠλ. Παπαϊωάννου.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ· *Ι. Φ. Μπάβας, Γρ. Γ. Σαρρῆς, Σακρ. Μιχαηλίδης (22), Γ. Μοάσσος, Κοσμᾶς Π. Πρωτίας, Ἑλένη Μαυρουδῆ.*

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ· *Δ. Σ. Σαλαμάγκας, Ἀρετὴ Ἀφ. Ἀβεστά.*

ΚΑΙΡΟΥ· *Μιχ. Μόρφου.*

ΚΑΦΡ-ΕΛ-ΖΑΓΙΑΤ (*Νουσκὰ Θ. Ἀποστολίδου.*

ΚΥΔΩΝΙΩΝ· *Μυφοβόλος Ἑτία (22-23), Βόσω Ν. Πινηλῆ (18).*

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ· *Μιχ. Μιχαηλίδης, Σπύρος Α. Ματ. Κ. Ι. Ναυπλιώτης, Ἰωαν. Ἰωα. Ναυπλιώτης, Κ. Μ. Φαλίδας.*

ΛΑΡΝΑΚΟΣ· *Κλεόφρος Κ. Δυσιώτης (21).*

ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ· *Θεοδ. Κυριακίδης.*

ΠΥΡΓΟΥ (*Βουλγαρίας*)· *Ὄλγα Κιτσούκη.*

ΡΕΘΥΜΝΟΥ· *Φιλελεύθερον Πνεῦμα, Δ. Χαυλαρίδης. Γ. Βαλαρῆς.*

ΣΑΜΟΥ· *Ἔρμ. Δ. Καΐπας.*

ΤΥΡΝΟΒΟΥ· *Θ. Χατζηφωτιάδου.*

ΧΑΣΚΟΒΟΥ· *Σμαράγδα Μίλτσογλου, Μαρία Δ. Χατζηγεωργίου.*

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὑρόντων ὀρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐλήφθησαν κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς πέντε· Ε. Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ μαθητὴς γ' τάξεως Γυμνασίου ὁδὸς Λεωνίδου 38 ἐν Ἀθήναις, Κ. Μ. ΨΑΛΙΔΑΣ ἐν Πόρᾳ Κωνσταντινουπόλεως, ΤΑΣΙΑ ΓΚΙΟΚΑ ἐν Βόλῳ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ μαθητὴς Γυμνασίου ὁδὸς Πραξιτέλους 204 ἐν Πειραιεῖ, ΕΥΓΕΝΙΑ Π. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ ὁδὸς Μαυρομιχάλη 26 ἐν Ἀθήναις· καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐπεγράφη ὁ ἐξ μῆνας, οἱ δὲ ἄλλοι τέσσαρες διὰ μίαν τριμηνίαν ἕκαστος.

Πλουτίζουν λεπτὰ 60 διὰ τὸν πρωτοχῆ Διαγωνισμόν.

Οἱ ἀποστείλαντες ἄνευ δεκαλέπτου τὴν λύσιν δὲν ἀναφέρονται, οὔτε οἱ ἀποστείλαντες πεντάλεπτον ἀντὶ δεκαλέπτου. (Ἐμμαστόσημον 10 παρας ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 λεπτά· ὥστε διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται γραμματόσημον 20 παρας).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἐπιθυμῶ νὰ μάθω ὀνοματεπώνυμον Ἀφροκρίτου καὶ Παπαρούνας. Ἀναμένω ταχέως κάρτας σας. Διεύθυνσις: Δνίδα Δ. Α. Χ. Ἐφημ. «Ἥλιος», Σῦρον. (Γ, 91)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΑΥΓΗ,,

Ἐν Δημητσάνῃ.

Ἔτος πρῶτον.— Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν ἐξελεγησαν: **Πρόεδρος** καὶ **Ταμίας**: Ἐνθουσιώδης Ἕλλην, **Ἀντιπρόεδροι**: Κορυθαίολος Ἕκτωρ, Τρεμοσβῦνον Ἀστέρι, **Γραμματεύς**: Προμηθεὺς Δεσμώτης, **Σύμβουλοι**: Μέλλων Βοναπάρτης, Ζηλωτὴς τῆς Δόξης, Ἐμπνευσμένος Καλλιτέχνης. — Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι πανταχόθεν. Συνδρομὴ μηνιαία 50 λεπτά. Διεύθυνσις: **Χαρίλαον Γ. Σακελλαριάδην**, Poste - restante, **Δημητσάναν**. (Γ, 92)

Ἀντιλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια πανταχόθεν. Διεύθυνσις: **Joackim B. Comvopoulos, Makri Keuy, Constantinople.** (Γ, 93)

ΔΑΡΥΓΡΟ-ΩΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁμονοίας

Ὁδὸς Δώρου 8α

Ὥραι ἐπισκέψεως 10—12 καὶ 3—5

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Πλατεῖα Ἀγ. Θεοδώρων.